C U R T E A D E A P E L N O R D

Dosarul nr. 1r-752/2024 Judecătoria Orhei sediul Rezina

23085009-03-1r-18112024 Judecător: Ludmila Tetiu

D E C I Z I E

În numele Legii

21 ianuarie 2025 mun. Bălți

Colegiul penal al Curţii de Apel Nord,

În componența sa:

Președintele completului: Ion Talpa

Judecătorii: Oxana Mironov și Ecaterina Arseni

a judecat în ordine de recurs, recursul avocatului Aurel Goncear în interesele inculpatului Biriuc Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024 în cauza penală privind condamnarea lui:

Biriuc Mihail *****, a.n. *****, c/p *****, cetățean al RM, originar și domiciliat în sat. *****, studii medii incomplete, căsătorit, neangajat în câmpul muncii, nesupus serviciului militar, anterior judecat, antecedentele penale stinse;

în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM,-

Cauza s-a examinat în conformitate cu prevederile art. 364^1 Cod de pr. penală şi s-a aflat în procedură de examinare:

În instanța de fond: 14.06.2023-13.11.2023;

În instanța de recurs: 30.11.2023-19.02.2024;

În instanța de fond: 27.02.2024-04.10.2024;

În instanța de recurs: 18.11.2024-21.01.2025;

Procedura de citare legală executată.

După expunerea esenţei cauzei de către judecătorul raportor, ţinând cont de argumentele recursului, materialele cauzei, pentru expunere asupra recursului, Colegiul penal,-

a constatat:

Soluția și argumentele instanței de fond:

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 13.11.2023, Biriuc Mihail a fost recunoscut vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, 4 (patru) luni cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

În baza art. 90 Cod penal, pedeapsa cu închisoarea aplicată lui Biriuc Mihail a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani cu obligația de a nu-și schimba domiciliul fără consimțământul consilierului de probațiune; de a nu frecventa localurile publice de agrement, cafenele, baruri, restaurante, case de cultură, cluburi de noapte după ora 22:00 până 06:00, pe un termen de 12 (douăsprezece) luni; de a fi suspus monitorizării electronice, cu atașarea unui dispozitiv special, care constă din brățară specială sau dispozitiv mobil, pe un termen de 6 (șase) luni.

Începând cu data de 13 noiembrie 2023 în privința lui Biriuc Mihail s-a aplicat măsura preventivă sub formă de obligarea în scris de a nu părăsi localitatea, până la devenirea definitivă a sentinței.

S-a încasat din contul inculpatului Biriuc Mihail, în beneficiul statului cheltuielile de judecată pentru efectuarea expertizei judiciare medico-legale, în mărime totală de 320,00 (trei sute douăzeci,00) lei.

Pentru a se pronunța în cauza dată, instanța de fond a constatat că, Biriuc Mihail, la data de 31.12.2022, aproximativ la ora 19:00, fiind în stare de ebrietate la domiciliul comun din s. Cuizăuca, raionul Rezina, în urma unei neînțelegeri, în mod intenționat a aplicat soției sale Biriuc Galina multiple lovituri cu pumnii și picioarele peste diferite părți ale corpului, cauzând-i potrivit raportului de expertiză judiciară medico-legală nr.202326D0019 din 03.02.2023, echimoze (2) masive pe membrul superior stâng, echimoze pe cap, torace, spate și membre, ce se califică ca vătămare ușoară.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmate de probele administrate, instanța a reținut că, *în drept* faptele inculpatului Biriuc Mihail ***** întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM – violența în familie, adică acțiunea intenționată comisă de un membru al familiei în privința altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății.

Până la începerea cercetării judecătorești în prima instanță inculpatul a declarat personal prin înscris autentic că, recunoaște săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și solicită ca judecata să aibă loc în baza art. 364^1 Cod de procedură penală, în baza probelor administrate la etapa de urmărire penală, care a fost acceptată prin încheierea instanței de judecată.

Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2024 a fost admis recursul procurorului în Procuratura raionului Rezina, Ludmila Devderea declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 13.11.2023, casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei penale, și remisă cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

Pentru a ajunge la această concluzie, instanța de recurs a reținut că prima instanță nu a efectuat o analiză amplă a personalității inculpatului, ținând cont de datele referitoare la calitățile personalității inculpatului, manifestate prin natura faptei comise, în perioada premergătoare săvârşirii faptei prejudiciabile şi după săvârşirea acesteia, în timpul judecății (aspectele social-psihologice, cum ar fi caracteristică nesatisfăcătoare, lipsa unui loc de muncă, faptul atragerii anterior la răspundere penală (f.d.38 verso, 40-52), inclusiv pentru infracțiunea prevăzută de art. 145 alin. (1) Cod penal, comiterea în mod repetat a faptelor contravenționale (injurie, huliganism nu prea grav, nerespectarea ordinului de restricție (f.d.53), care în ansamblu denotă faptul că Biriuc Mihail ar fi o persoană predispusă de a comite fapte ilegale, care nu a păşit pe calea corijării, continuându-și calea infracțională.

Astfel, s-a concluzionat că modalitatea executării pedepsei aplicată inculpatului Biriuc Mihail nu este corect individualizată, nu este proporțională cu gravitatea infracțiunii săvârșite, şi nu poate atinge scopul pedepsei penale.

Mai mult ca atât, prin aplicarea art.90 Codul penal se influențează în mod negativ asupra felului în care societatea percepe gradul de restabilire a echității sociale prin actul de justiție, iar reacția coercitivă a statului se dovedește a fi una defectuoasă și ineficientă.

Fiind remisă cauza la o nouă reexaminare, prin sentința Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024 Biriuc Mihail ***** recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Codul penal, prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina

din 13 noiembrie 2023, casată parțial de Colegiul Penal al Curții de Apel Chișinău în baza Deciziei din 19 februarie 2024, în partea ce ține de individualizarea pedepsei inculpatului, i-a fost stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) ani 4 (patru) luni, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis.

Punerea în executare a pedepsei cu închisoarea urmează a fi calculat din momentul devenirii definitive a sentinței, cu calcularea termenului executării din momentul reținerii inculpatului.

Solicitările recurentului:

Împotriva sentinței instanței de fond în termen a declarat recurs avocatul Aurel Goncear în interesele inculpatului Biriuc Mihail *****, prin care a solicitat casarea parțială a sentinței Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024, în latura individualizării pedepsei și pronunțarea unei noi hotărârii prin care să fie dispusă suspendarea pedepsei sub formă de închisoare pe un termen de 1 an și 4 luni, în temeiul art. 90 Cod penal pe un termen de probă de 2 ani, dacă în perioada de probațiune nu va săvârși o nouă infracțiune și, prin respectarea condițiilor probațiunii, va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat.

În motivarea recursului a invocat, că sentința instanței de fond este neîntemeiată și pasibilă anulării parțiale, având ca temei individualizarea greșită a pedepsei în raport cu prevederile capitolului VII din Partea generală a Codului penal.

În acest sens, se indică că în instanța de judecată au fost stabilite doar circumstanțe atenuante, și anume: săvârșirea pentru prima data a unei infracțiuni mai puțin grave, inculpatul a recunoscut vinovăția de săvârșirea infracțiunii, s-a căit de cele săvârșite, la locul de trai se caracterizează pozitiv, nu este încadrat în câmpul muncii, la medicul narcolog nu se afla la evidență, însă instanța și-a motivat necesitatea aplicării sancțiunii sub formă de închisoare fără aplicarea art. 90 Cod penal, doar din motivul că Biriuc Mihail ***** anterior a fost condamnat la închisoare, însă a neglijat faptul că antecedentele penale sunt stinse.

Mai mult ca atât, se relevă că decizia instanței de fond la aplicarea pedepsei sub formă de închisoare a fost direct determinată de decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19.02.2023, care a indicat că aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal nu este echitabilă.

Subsecvent, s-a statuat că inculpatul locuiește singur, s-a prezentat la toate ședințele de judecată, de la momentul comiterii pînă în prezent nu a comis contravenții și infracțiuni, se caracterizează pozitiv, careva pretenții de ordin material și moral nu au fost înaintate, soția (partea vătămată) a decedat și nici o rudă nu a dorit să participe în proces ca succesor al părții vătămate.

Astfel, reieșind din starea de sănătate și materială, consideră că inculpatul nu mai prezintă careva pericol pentru societate, iar aplicarea unei pedepse sub formă de închisoare, în va crea dificultăți în ce privește asigurarea pazei casei unde domiciliază, ce ține de îngrijirea calului din gospodăriei.

La data de 20 noiembrie 2024, prin încheierea Curții de Apel Bălți, prin prisma art. 447 alin. (1) Cod de pr.penală, s-a comunicat participanților la proces că, recursul se judecă fără prezența părţilor la proces, tot odată în vederea examinării cauzei sub toate aspectele procedurale, prin esența art. 447 alin. (2) Cod de pr.penală, sa comunicat subiecților vizați în speță posibilitatea de a depune referință asupra recursului formulat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024.

De către procurorul în Procuratura de Circumscripție Bălți, Inga Pascari, a fost depusă referință, prin care solicită respingerea recursului, menținându-se sentința contestată ca fiind una legală și întemeiată.

Aprecierea instanței:

Cercetând materialele cauzei penale în raport cu argumentele invocate, verificând legalitatea și temeinicia sentinței în baza materialelor dosarului, Colegiul penal ajunge la concluzia de a respinge ca fiind nefondat recursul avocatului Aurel Goncear, în interesele inculpatului Biriuc Mihail *****, păstrând fără modificări sentința contestată, reieșind din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 437 alin. (1) pct. 1^4) Cod de procedură penală, pot fi atacate cu recurs sentințele pronunțate în procedura pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Potrivit art. 364^1 alin. (10) și (11) Cod de procedură penală, sentința adoptată în condițiile prezentului articol poate fi atacată cu recurs, invocându-se doar erorile procesuale şi măsura de pedeapsă stabilită. Partea vătămată poate ataca cu recurs sentința, invocând doar erorile procesuale.

Recursul se judecă de către instanța ierarhic superioară în conformitate cu prevederile art.447 şi 448.

Conform art. 448 Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța verifică legalitatea şi temeinicia hotărârii atacate pe baza materialului din dosarul cauzei şi a oricăror documente noi prezentate în instanța de recurs. Instanța de recurs este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în recurs.

Potrivit art.449 alin. (1) pct.1) lit. a) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă recursul este nefondat.

În fortificarea acestei soluții Colegiul reține că, prezenta cauză a fost judecată de către instanța de fond în temeiul art.364^1 CPP, adică în baza probelor administrate la faza urmăririi penale, acceptate de către inculpat în corespundere cu alin.(3) a normei vizate prin cererea depusă până la începerea cercetării judecătorești, potrivit căreia el a recunoscut în totalitate faptele indicate în rechizitoriu.

Într-o altă ordine de idei, instanța de recurs notează că prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 13.11.2023, a fost stabilită vinovăția inculpatului Biriuc Mihail în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa sub formă de închisoare pe un termen de 1 (unu) an, 4 (patru) luni, iar în baza art. 90 Cod penal, pedeapsa stabilită a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 2 (doi) ani.

Ulterior, prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2024 a fost admis recursul procurorului în Procuratura raionului Rezina, Ludmila Devderea declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 13.11.2023, casată parțial sentința, în partea individualizării pedepsei penale, și remisă cauza la rejudecare, în această parte, în aceeași instanță, în alt complet de judecată.

În asemenea circumstanțe, Colegiul penal statuează că sentința Judecătoriei Orhei, sediul Rezina din 13.11.2023 în latura stabilirii vinovăției inculpatului Biriuc Mihail ***** în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM, care la moment este perfect legală, irevocabilă, iar prin efectul legii au dobândit puterea lucrului judecat *(res judecata),* care reprezintă o expresie a adevărului, *res judeca pro veritate habetur,* și nu urmează a fi dovedite repetat, or, în caz contrar s-ar încălca principiul securității raporturilor juridice.

Într-o altă ordine de idei, Colegiul penal reține că avocatul Aurel Goncear în interesele inculpatului Biriuc Mihail ***** își manifestă dezacordul cu sentința Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024, doar în latura individualizării pedepsei, considerând că

inculpatului urmează a-i fi stabilită o pedeapsă non privativă de libertate, prin prisma art. 90 Cod penal.

Astfel, în limitele recursului înaintat, Colegiul penal verificând legalitatea individualizării pedepsei penale în privința inculpatului Biriuc Mihail ***** constată că instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederilor art. art. 6, 7, 61, 75 Cod penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele care atenuează ori agravează răspunderea penală, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Astfel, în conformitate cu prevederile art.7 alin. (1) Cod penal, la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat şi de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală.

Potrivit art. 61 alin.(1) Cod penal, pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârșirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaților, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Potrivit art. 75 alin. (1) Cod penal, persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispozițiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanța de judecată ţine cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condițiile de viață ale familiei acestuia.

Potrivit alin. (2) al aceleiași dispoziții legale, o pedeapsă mai aspră, din numărul celor alternative prevăzute pentru săvârșirea infracțiunii, se stabilește numai în cazul în care o pedeapsă mai blândă, din numărul celor menționate, nu va asigura atingerea scopului pedepsei.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin.(1) Cod penal se desprind trei criterii generale cu valoare de principiu, și anume: pedeapsa aplicată infractorului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată.

Ca urmare, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum şi de alte persoane.

Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea Specială și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal al RM.

Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară şi suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale şi pedepsei penale.

După această clarificare, instanța accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Limitele termenelor de pedeapsă prevăzute în partea specială sunt determinate de încadrarea juridică a faptei şi reflectă gravitatea infracțiunii săvârșite.

Gravitatea acesteia constă în modul şi mijloacele de săvârşire a faptei, de scopul urmărit, de împrejurările în care fapta a fost comisă, de urmările produse sau care s-ar fi putut produce.

Cuantumul pedepsei, în afară de gravitatea infracțiunii săvârșite, se stabilește având în vedere persoana celui vinovat, care include date privind gradul de dezvoltare psihică, situația materială, familială sau socială, prezența sau lipsa antecedentelor penale, comportamentul inculpatului până sau după săvârșirea infracțiunii, deci este vorba de personalitatea infractorului.

Pedeapsa și modalitatea de executare a acesteia trebuie individualizate în așa fel încât inculpatul să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

La caz, Colegiul indică că instanța de fond a apreciat corespunzător circumstanțele reale și personale ale inculpatului și i-a stabilit o pedeapsă echitabilă și proporțională faptelor comise.

În susținerea poziției sale instanța de recurs statuează că, la stabilirea pedepsei instanța a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite de inculpat, de personalitatea acestuia, care anterior a fost condamnat de mai multe ori pentru comiterea diverselor categorii de infracțiuni, cu aplicarea violenței fizice asupra persoanei, fiindu-i stabilită atât pedeapsa privativă cât și non privativă de liberate, nu a tras concluziile necesare, nu a mers pe calea corijării, ci a continuat să comită noi infracțiuni, ceea ce indică că scopul pedepsei nu a fost atins, iar ultimul este predispus să comită noi infracțiuni similare.

Distinct, Colegiul penal remarcă că pedeapsa respectivă se impune a fi luată și prin prisma respectării obligației pozitive a statului în temeiul art. 8 CEDO de a lua măsuri adecvate în vederea exercitării obligațiilor pozitive de a proteja victimele violenței în familie *(a se vedea Hotărârea CEDO din 28.05.2013 în Cauza Eremia şi alţii contra Moldovei (cererea nr. 3564/11) pct. 76).*

Mai mult ca atât, în Recomandarea sa Rec (2002)5 din 30 aprilie 2002 cu privire la ocrotirea femeilor împotriva violenței, Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a afirmat, *inter alia*, că Statele membre ar trebui să introducă, dezvolte și/sau să îmbunătățească unde este necesar politicile naționale împotriva violenței bazate pe siguranță maximă și protecția victimelor, suport și asistență, ajustarea legislației penale și civile, ridicarea conștiinței publice, instruirea pentru specialiștii care se confruntă cu violența împotriva femeilor și prevenirea acesteia. Comitetul de Miniștri a recomandat, în particular, că Statele membre ar trebui să sancționeze serios violența împotriva femeilor, cum ar fi violența sexuală și viol, abuzul de vulnerabilitatea victimelor însărcinate, lipsite de apărare, bolnave, cu dezabilități sau în dependență, la fel ca și sancționarea abuzului ținând cont de poziția agresorului. Recomandarea prevede, de asemenea, că Statele membre ar trebui să asigure ca toate victimele violenței să beneficieze de posibilitatea de a iniția proceduri, să introducă prevederi care să asigure inițierea procedurilor penale de partea procurorului, să încurajeze procurorii să privească violența împotriva femeilor ca un factor agravant sau decisiv la adoptarea soluției de a porni ori nu urmărirea penală într-un interes public, să asigure unde este necesar că măsurile sunt întreprinse eficient în vederea ocrotirii victimelor împotriva amenințărilor și eventualele acțiuni de răzbunare și să întreprindă măsuri specifice pentru a asigura ocrotirea drepturilor copiilor pe parcursul procedurilor. Cu privire la violența în familie, Comitetul de Miniștri a recomandat că Statele membre ar trebui să califice toate formele de violență în familie ca infracțiuni și să prevadă posibilitatea de a întreprinde măsuri în vederea, *inter alia*, de acordare a posibilității judecătorilor să adopte măsuri interimare cu scopul ocrotirii victimelor, să interzică făptașului de a contacta, comunica cu sau de a se apropia de victimă, să locuiască sau să intre în anumite

locuri, să sancționeze toate încălcările a măsurilor impuse făptașului și să stabilească o procedură obligatorie de acționare pentru poliție, serviciile medicale și sociale.

În speță, reieșind din circumstanțele cauzei, Colegiul penal concluzionează că în coraport cu fapta comisă, urmările prejudiciabile ale faptei şi personalitatea inculpatului, prima instanță just a conchis că corijarea şi reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea acestuia de societate, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei. Or, efectuând o analiză complexă a circumstanțelor cauzei și a personalității inculpatului, Colegiul penal constată că prezența antecedentelor penale, deși stinse, caracterizează negativ personalitatea inculpatului Biriuc Mihail ***** și denotă că o pedeapsă non privativă de libertate, precum cea solicitată de către recurent - suspendarea condiționată a executării pedepsei prin prisma art. 90 Cod penal, nu își va dovedi utilitatea și nici nu va contribui la reeducarea inculpatului și la împiedicarea acestuia de a comite noi infracțiuni, or, în privința acestuia au fost deja aplicate asemenea categorii de pedeapsă, însă scopul acestora nu s-a realizat.

Subsecvent se relevă că, potrivit art. 80^1 alin. (1) Cod penal, în cazul în care inculpatul a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de **reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă** prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunității sau cu închisoare.

În această ordine de idei, Colegiul penal atestă că sancțiunea art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM prevede pedeapsa sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității de la 150 la 180 de ore sau cu închisoare de până la 4 ani, *iar prin aplicarea prevederilor art. 80^1 alin. (1) Cod penal, pedeapsa închisorii urmează a fi stabilită în limitele de la 3 luni până la 2 ani și 8 luni.*

În contextul circumstanțelor relevate supra, Colegiul concluzionează că la individualizarea pedepsei penale au fost respectate limitele de pedeapsă prevăzute pentru infracțiunea incriminată – art. 201^1 alin. (1) lit. a) Cod penal al RM, în coroborare cu art. 80^1 alin. (1) Cod penal.

Aici Colegiul penal remarcă că, principalele elemente de care judecătorul (sau completul de judecată) trebuie să țină seama de fiecare dată când soluționează cauza penală și când alege categoria de pedeapsă conform normelor generale prevăzute în art. 62-71 Cod penal sunt termenul și mărimea acesteia conform limitelor fixate în articolul respectiv al Părții speciale a Codului penal.

Prin urmare, prima instanță just a concluzionat asupra aplicării față de inculpat a pedepsei închisorii, cu executare reală, deoarece anume această pedeapsă va duce la atingerea scopului general şi special al pedepsei penale, care constă în formarea unei atitudini corecte față de ordinea de drept şi regulile de conviețuire socială, prevenind astfel reiterarea comportamentului infracțional şi protejarea societății prin prevenirea recidivei.

Tot aici se reține că, corectarea și reeducarea condamnaților constă în extirparea mobilurilor negative din conștiința lor, mobiluri care au determinat săvârșirea infracțiunii.

Cu atât mai mult, atitudinea delăsătoare a inculpatului, de persistență în comiterea infracțiunilor în general, îl face incompatibil cu clemența conținută de suspendarea condiționată a executării pedepsei, altfel spus, ar fi oarecum și *in extremis* chiar o agravantă.

În aserțiunea dată, Colegiul penal, ținând cont de starea de fapt, dar și de personalitatea inculpatului, va menține soluția instanței de fond în partea individualizării pedepsei, fiind apreciat că restabilirea echității sociale perturbate prin infracțiune, precum și corectarea inculpatului vor putea fi realizate doar prin stabilirea unei pedepse cu închisoare în cuantumul

fixat de instanța de fond, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. Or, modalitatea de executare a pedepsei trebuie să fie în măsură să asigure reeducarea inculpatului și exercitarea unui control din partea statului, ce vine să prevină antrenarea viitoare a săvârșirii unor astfel de infracțiuni, raportate la fapta comisă, gradul de pericol social sporit al acesteia.

La fel, instanța de recurs apreciază că pedeapsa penală stabilită de prima instanță nu reprezintă o represiune excesivă, ci se justifică atât pentru reeducarea inculpatului, cât și pentru menținerea ordinii de drept, în conformitate cu scopul preventiv sancționator al pedepsei, așa cum apare enunțat în Codul penal.

Generalizând aspectele invocate, Colegiul penal ajunge la concluzia privind respingerea recursului avocatului Aurel Goncear în interesele inculpatului Biriuc Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024 ca fiind nefondat, menținând sentința atacată fără modificări.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct. (1) lit. a) Cod de procedură penală la RM, Colegiul penal,-

D E C I D E:

Recursul avocatului Aurel Goncear în interesele inculpatului Biriuc Mihail ***** declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei sediul Rezina din 04 octombrie 2024, adoptate în cauza penală în privința lui Biriuc Mihail ***** se respinge ca nefondat, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele completului: **Ion Talpa**
Judecători: **Oxana Mironov**
Ecaterina Arseni